

den aarlige Udgift er 90,000 Kr. eller ca. 27 Kr. pr. Bud. 1895 tilstodes dem Statsbidrag til Sygehjælp. 1897 tilstodes der Statsbidrag til Landpostbudenes almindelige Enke- og Alderdomsforsørgelsesforening, saa at Medlemmerne faa et Statsbidrag af samme Størrelse som deres eget Bidrag. Den aarlige Udgift hertil andrager ca. 55,000 Kr. 1899, da den væsentlige Forbedring kom, forhøjedes deres Løn fra 60 til 75 Kr. aarlig pr. daglig Ombærings-time. Udgifterne ved denne Forhøjelse var 330,000 Kr. 1902, samtidig med den ny Postlønningslov, tillagdes der Budene et femte Alderstillæg, og Alderstillægene falde nu hvert fjerde Aar i Stedet for før hvert femte. Hvilken Forbedring kostede 75,000 Kr., og i det hele udbetales der nu i Alderstillæg til Landpostbudene 300,000 Kr. aarlig. Disse Forbedringer i de sidste 10-12 Aar godtgøre, at der stadig hos Rigsdagen og Administrationen har været fuld Villighed til at yde Landposten et saa godt og passende Vederlag for hans Arbejde som muligt. Hvad nu angaar det særlig fremdragne, den eventuelle faste Statsansættelse for alle Landpostbudene, skal jeg for det første udtale, at naar det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) sammenlignede Landposternes Stilling nu med Provinspostbudenes før 1899, saa passer denne Sammenstilling dog ikke. Provinspostbudene før 1899 blev ansatte og afskedigede af den paagældende Postmester, som lønnede dem af sit Kontorholdsvederlag. Dette vilde altsaa, saaledes som det ærede Medlem gjorde, kunne sammenlignes med Forholdet mellem en Principal og hans Tjenestekar, men Sammenligningen kan ikke bruges over for Landpostbudene, hvor Forholdet er et ganske andet. De antages i Henhold til en af Generaldirektoratet approberet Kontrakt. Ganske vist hedder det og maa nødvendigvis hedde i denne Kontrakt, at Overenskomsten eller Antagelsen kan ophæves igen af Postvæsenet. Men saa hedder det videre i Kontrakten: „Der gives Budene den Tilsikring, at der ikke vil blive gjort Brug af denne Ret, uden naar særlige Omstændigheder maatte fordre det.“ Derfor har det ærede Medlem ingenlunde Ret i sine Udtalelser om, at Landpostbudene kunne, som han sagde, smides ud, naar det behager Principalen. Og det ærede Medlem tror ganske sikkert heller ikke, at Generaldirektoratets Optræden over for Landpostbudene kan karakteriseres saaledes. Selvfølgelig kan der gives Tilfælde, hvor

et Landpostbud maa afskediges, først og fremmest naturligvis, naar den vedkommende har gjort sig skyldig i Bedrageri, men ogsaa under andre Forhold vil det kunne blive nødvendigt at afskedige et Bud, saaledes paa Grund af Drikfældighed, gentagen Forsømmelighed osv. Man maa jo erindre, at Landpostbudene udgøre en Hær paa 3,200 Mand, og der er jo braadne Kar i alle Lande. Men i saadanne Tilfælde, hvor et Landpostbud er blevet afskediget mod sin Villie af en af de nævnte Grunde, anstilles der altid forud af Generaldirektoratet den mest samvittighedsfulde Undersøgelse for ikke at komme til at gøre Uret. Og en Statsansættelse vil jo dog ikke kunne medføre eller bevirke, at et Landpostbud, der har gjort sig skyldig i de Overtrædelser, som her ere nævnte, skulde kunne blive ved at fungere. De røde Postbude, som nu have Statsansættelse, blive virkelig ogsaa afskedigede i de samme Tilfælde, naar de have gjort sig skyldig i Bedrageri eller gjort sig skyldig i stadig og vedblivende Forsømmelighed, saa i og for sig er det statsansatte Postbud slet ikke mere sikret mod „Vilkaarlighed fra oven“ end Landposten. Der synes heldigvis heller ikke hos Landpostbudene at være nogen Følelse af, at de ere udsatte for Vilkaarlighed fra oven, og denne Følelse er heller neppe til Stede hos andre af Befolkningen, idet det stadig viser sig, at Stillingen som Landpostbud hører til de meget eftertragtede, saa der er altid talrige Ansøgere. Hvorledes nu en Statsansættelse af disse 3,200 Mennesker med en højst ulige Tjenestetid overhovedet skulde kunne gennemføres, er mig langt fra klart. Sagen kan været Genstand for megen Overvejelse af Hensyn til forskellige Andragender, der derom ere indgivne fra Landpostbudenes Organisation. I hvert Tilfælde er det klart, at det ikke vil kunne ske, saaledes som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds mente, nemlig uden at det vil koste Penge. Lad mig i Forbigaaende erindre om, at for det næste Finansaar er der budgetteret til Landpostvæsenet 2,550,000 Kr., saaledes at vi nu ere komne dertil, at Udgifterne til Landpostvæsenet udgøre $\frac{1}{4}$ af samtlige Postvæsenets Intrader. Jeg gentager, det staar ikke mig og ikke Administrationen klart, hvorledes en Statsansættelse skulde kunne gennemføres. Naar det ærede Medlem derimod omtalte et andet Punkt, Erstatningen for Sygedagene, bemærker jeg, at Reglen nu er den, at der ydes Erstatning for Udgifter i Anledning